

Praha: 19.07.2023

Číslo jednací: 106281/2022/KUSK

Spisová značka: SZ_106281/2022/KUSK/2

Vyřizuje: Martina Hlaváčová Leksová

Značka: OSŽPS/HLA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad, **ve věci odvolání**, které podal v zákonné lhůtě dne 19.08.2022 pan [REDACTED] (dále jen „odvolatel“), [REDACTED] (dále jen „zmocněnec“), **proti rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady, Odboru dopravy**, ze dne 04.08.2022, č. j.: MEUPDY/0058864/DOP/2022/PHA, kterým byl odvolatel uznán vinným, že se z nedbalosti dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“),

rozhodl takto:

v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se **napadené rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady, Odboru dopravy**, ze dne 04.08.2022, č. j.: MEUPDY/0058864/DOP/2022/PHA, **mění ve výrokové části tak, že**

v části popisu skutku, v textu: „...na základě rozhodnutí Městského úřadu Hranice, č. j. OVV/39859/21-2/Lš-193, ze dne 6.9.2021, jež mu nebylo doručeno do vlastních rukou, nýbrž na základě plné moci k převzetí zásilky bylo předáno jiné osobě, a které nabylo právní moci dne 24.9.2021...“, **se datum nabytí právní moci rozhodnutí „24.9.2021“ nahrazuje datem: „22.9.2021“.**

Jelikož Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, změnil napadené rozhodnutí jen z části, **ve zbytku se tímto, dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, napadené rozhodnutí potvrzuje.**

Odůvodnění

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací správní orgán“), po prostudování předložené spisové dokumentace zjistil, že tato byla dne 18.11.2021, jako oznámení přestupku, předána Policií ČR, Dálničním oddělením Poříčany (zde vedeno pod č. j.: KRPS-273711/PŘ-2021-010043-HOD), Městskému úřadu Poděbrady, Odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), k projednání.

Správní orgán I. stupně na podkladě shora uvedeného oznámení vyhotovil dne 03.12.2021 příkaz, č. j.: MEUPDY/0079007/DOP/2021/PHa, kterým uznal odvolatele vinným, že se z nedbalosti dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb. (doručení příkazu, ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu vykázáno ke dni 27.12.2021). Odvolatel příkaz v zákonné lhůtě, dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu, dne 30.12.2021 napadl odporem, podaným elektronicky e-mailem bez elektronického podpisu. Následně pak dne 05.01.2022 správní orgán I. stupně obdržel doplnění podání odporu prostřednictvím zmocněnce a sdělení o převzetí zastoupení (plná moc ze dne 03.01.2022 k úkonu řádně přiložena).

Včas a řádně podaným odporem byl shora uvedený příkaz, ve smyslu ust. § 150 odst. 3 správního řádu, zrušen a bylo povinností správního orgánu I. stupně pokračovat v řízení. O této skutečnosti správní orgán I. stupně odvolatele vyrozuměl písemností ze dne 16.02.2022 a předvolal jej k ústnímu jednání, jehož termín stanovil na den 09.03.2022 (řádne doručení předvolání vykázáno ke dni 16.02.2022). Následovala dvakrát změna termínu ústního jednání na žádosti zmocněnce, kterým správní orgán I. stupně vyhověl.

Ústní jednání bylo následně konáno dne 18.03.2022, ke kterému se zmocněnc řádně dostavil, kdy po zopakování obvinění, poučení a provedeném dokazování uvedl, že se k celé věci vyjádří písemně, k čemuž požádal o poskytnutí lhůty do 01.04.2022. Písemné vyjádření odvolatele správní orgán I. stupně prostřednictvím zmocněnce obdržel dne 31.03.2022.

V rámci vyjádření odvolatel namítl, že rozhodnutí/příkaz Městského úřadu Hranice, na základě kterého odvolatel pozbyl řidičská oprávnění, mu nikdy nebylo oznámeno, protože bylo předáno poštou bez prokázání jakéhokoli oprávnění k převzetí jeho písemnosti panu [REDAKCE], který je jeho polorodým bratrem a po dobu pobytu ve Velké Británii má na jeho adrese ohlášen pobyt. Poté, co jej dopravní policie (v nyní projednávaném případě) na rozhodnutí/příkaz upozornila, podal odpor proti příkazu Městskému úřadu Hranice, který jej vyrozuměl, že odpor podal pozdě. Na žádost zmocněnce pak Městský úřad Hranice odpověděl, že: „...na dodejce doporučené zásilky, která byla odvolateli zaslána, a panem [REDAKCE] převzata dne 13.09.2021, je čitelně, a dvakrát, uvedeno „plná moc“. Správní orgán není schopen, a ani toto nebude provádět, určit k jakému úkonu odvolatel zplnomocnil pana Martince, ale bere za prokázané, že pokud byla zásilka panu [REDAKCE] pracovníci pošty předána (nikoli vhozena do schránky, jak mylně uvádíte), tak toto bylo na základě platné a řádné plné moci, jak je na dodejce uvedeno.“. Dále odvolatel sdělil, že s podobnými námitkami nepochodil ani proti exekučnímu vymáhání uložené pokuty Celním úřadem Pardubického kraje. V závěru pak uvedl, že hodlá dále napadat soudně vykonatelnost rozhodnutí Městského úřadu Hranice a svůj údajný přestupek řízení bez řidičského oprávnění neuznává. Je naprosto absurdní, aby nějaká anonymní pracovnice pošty svým nedbalým jednáním mu způsobila škodu v řádech desetitisíců. Závěrem pak správnímu orgánu I. stupně navrhl, aby řízení přerušil a uložil mu lhůtu pro podání správní žaloby.

Návrhu na přerušení řízení správní orgán I. stupně vyhověl, a to usnesením ze dne 31.03.2022, kterým řízení přerušil, ve smyslu ust. § 64 odst. 2 správního řádu, na dobu čtyř měsíců ode dne doručení předmětného usnesení (doručení usnesení zmocněnci vykázáno dne 31.03.2022).

Následnou písemností ze dne 01.08.2022 správní orgán I. stupně vyrozuměl odvolatele o pokračování řízení a vyzval jej, aby k vyjádření se k věci (doručení vykázáno taktéž ke dni 01.08.2022). Dne 03.08.2022 správní orgán I. stupně obdržel prostřednictvím zmocněnce

písemnost, ve které odvolatel sděluje, že dne 31.03.2022 podal podnět k přezkumnému řízení – podnět ke zrušení příkazu ke Krajskému úřadu v Olomouci, jehož odpověď ze dne 29.04.2022 odvolatel přiložil. Dne 09.06.2022 se zmocněnec obrátil na Českou advokátní komoru, jejíž odpověď ze dne 21.06.2022, taktéž přiložil. Poslední přílohou je žaloba odvolatele ze dne 22.06.2022 adresovaná Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci.

Následně dne 04.08.2022 správní orgán I. stupně vyhotovil rozhodnutí, č. j.: MEUPDY/0058864/DOP/2022/PHa, kterým uznal odvolatele vinným, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb. tím, že dne 30.10.2021 v 15:07 hodin na dálnici D11 v km 50 ve směru jízdy na Hradec Králové, na území obce s rozšířenou působností Poděbrady, kde byl hlídkou Policie ČR, Dálničního oddělení Poříčany, kontrolován při řízení osobního automobilu tov. zn. Hyundai, registrační značky DU20VKH, mpz GB, z nedbalosti řídil motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, přičemž vozidlo řídil, přestože v souladu s ust. § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí Městského úřadu Hranice, č. j.: OVV/39859/21-2/Lš-193, ze dne 06.09.2021, jež mu nebylo doručeno do vlastních rukou, nýbrž na základě plné moci k převzetí zásilky bylo předáno jiné osobě, a které nabylo právní moci dne 24.09.2021, a kterým mu mimo jiné byl uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, konkrétně do 22.05.2022, čímž porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Za spáchání shora uvedeného přestupku pak správní orgán I. stupně odvolateli napadeným rozhodnutím uložil dle ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 25.000,- Kč a dle ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci předmětného rozhodnutí. Současně byla odvolateli napadeným rozhodnutím dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Písemné vyhotovení rozhodnutí bylo dne 04.08.2022 vypraveno a následně dne 08.08.2022 řádně doručeno zmocněnci, který jej v zákonné lhůtě, dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, dne 19.08.2022 napadl odvoláním s tím, že žádný přestupek nespáchal. Ohrazuje se proti tvrzení uvedenému v úředním záznamu zasahujících policistů; úřední záznam nemá žádný právní význam. Ostatně rozhodně si pamatuje, že byl „zastaven v létě roku 2021 Policií ČR“. A právě až hlídka na D1 mu zajistila a předala příkaz města Hranice. Žádný přestupek nespáchal, spáchat nemohl, ani z nedbalosti, neboť do kontroly dne 30.10.2021 neměl ani ponětí, že byl pravomocně potrestán m. j. i zákazem řízení. O zákazu řízení nevěděl a vědět neměl a nemohl, odpovědnost za přestupek není dána. Rozhodnutí Městského úřadu Hranice mu nebylo doručeno do vlastních rukou, nýbrž na základě plné moci k převzetí zásilky bylo předáno jiné osobě s čímž nesouhlasí a snaží se, aby dosáhl toho, že v právním státě nelze postupovat tak, jak postupoval Městský úřad Hranice, celní správa a Krajský úřad Olomouckého kraje. Nikoho nezajímá, že jiný člověk (ten, který odvolateli dovolil u něho po dobu dlouhodobého pobytu odvolatele v Anglii ohlásit svůj trvalý pobyt pro účely doručování písemností úřadů) přebere zásadní písemnost, pošta mu ji vydá s poznámkou plná moc, kterou nemohl pan Martinec předložit, protože neexistuje, a na základě toho je šikanován. Žádný význam nemají ani případné spekulace, že o příkazu mohl vědět, protože zákon ukládá tyto písemnosti doručovat do vlastních rukou. Vzhledem k odvolacím námitkám pak odvolatel v závěru odvolání navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Jelikož správní orgán I. stupně neshledal podmínky pro postup dle ust. § 87 správního řádu, předal věc, v intencích ust. § 88 odst. 1 správního řádu, spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem, odvolacímu správnímu orgánu, příslušnému dle ust. § 89 odst. 1 správního řádu.

Odvolací správní orgán následně přezkoumal v intencích ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ust. § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. v plném rozsahu soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, přičemž vzhledem ke všem skutečnostem, vyplývajícím z předložené spisové dokumentace a posouzení argumentů odvolatele, neshledal žádný takový rozpor s právními předpisy ani vady řízení, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy či na jeho správnost, které by odůvodňovaly zrušení napadeného rozhodnutí.

Zjištěný dílčí nedostatek výrokové části napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán pro přesnost a jednoznačnost zhojil změnou dotčené části výroku napadeného rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a to konkrétně v části výroku, týkajícího se popisu skutku, kde správní orgán I. stupně nesprávně uvedl datum nabytí právní moci pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Hranice, a to datum 24.09.2021, odvolací správní orgán nahradil nesprávné datum za datum správné, neboť z předložené spisové dokumentace, jejíž součástí dotčené rozhodnutí je, jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.09.2021. Datum 24.09.2021 je pouze datem, kdy na dotčeném rozhodnutí byla doložka právní moci správním orgánem vyznačena.

Stran procesní stránky, jak shora shrnuto dospěl odvolací správní orgán k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval plně v souladu s právními předpisy, odvolací správní orgán neshledal žádné pochybení, kterým by byl odvolatel reálně krácen na právech, která mu v daném řízení v postavení účastníka řízení/obviněného z přestupku příslušela.

V meritu věci samotné pak dospěl odvolací správní orgán k závěru, že správní orgán I. stupně zjistil v rámci svých kompetencí stav věci, o kterém nejsou žádné důvodné pochybnosti, za tímto účelem provedl relevantní důkazy, své rozhodnutí správní orgán I. stupně řádně zdůvodnil a odvolací správní orgán se s jeho odůvodněním ztotožňuje.

Odvolateli, jakožto fyzické osobě, je v daném případě kladeno za vinu naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení povinnosti dle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., neboť v inkriminovaném čase a místě řídil motorové vozidlo, přestože nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, které pozbyl v souladu s ust. § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. na základě pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Hranice, č. j.: OVV/39859/21-2/Lš-193, ze dne 06.09.2021, které nabylo právní moci dne 22.09.2021, a kterým mu byl mimo jiné uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, konkrétně od 22.09.2021 do 22.05.2022.

Odvolací správní orgán, stejně jako správní orgán I. stupně, měl k posouzení k dispozici Oznámení přestupku ze dne 10.11.2021, kterým byla věc správnímu orgánu I. stupně postoupena, Úřední záznam ze dne 30.10.2021, sepsaný zakročujícím policistou, Úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 30.10.2021, dle kterého odvolatel odmítl po dohodě se svým právním zástupcem k celé věci vypovídat, Fotodokumentaci uloženou na CD nosiči, Evidenční kartu řidiče/odvolatele a výpis z této evidenční karty, ze kterým vyplývá, že odvolatel zde má evidovaný v době nyní projednávaného přestupku (30.10.2021) platný zákaz činnosti v délce

8 měsíců od 22.09.2021 do 22.05.2022 na podkladě rozhodnutí Městského úřadu Hranice, ze dne 06.09.2021, č. j.: OVV/39859/21-3/Lš-193, pravomocného ode dne 22.09.2021, přičemž samotný příkaz je také součástí předložené spisové dokumentace, společně s kopií doručanky, prokazující převzetí příkazu dne 13.09.2021 panem ~~XXXXXXXXXX~~, na základě plné moci.

V nyní projednávaném případě není sporu o tom, že odvolatel v inkriminovaném čase a místě řídil motorové vozidlo tovární značky Hyundai, registrační značky: DU20VKH, mpz GB, kdy při této činnosti byl viděn a následně zastaven policejní hlídkou. Odvolatel však nesouhlasí s tím, že by motorové vozidlo řídil bez příslušného řidičského oprávnění, když jeho stěžejní námitkou obhajoby je tvrzení, že rozhodnutí Městského úřadu Hranice mu nebylo řádně doručeno/oznámeno, neboť mu nebylo doručeno do vlastních rukou, ale bylo předáno jiné osobě na základě plné moci k převzetí zásilky, kterou zpochybňuje, tudíž nemohlo rozhodnutí nabýt právní moci a odvolatel tak příslušného řidičského oprávnění nepozbyl.

Zde předně nutno odlišit pojem „do vlastních rukou“, a to jednak jako právní pojem ve smyslu právní úpravy a pojem použitý správním orgánem I. stupně ve výroku napadeného rozhodnutí, kde vzhledem k dalším okolnostem případu ne zcela vhodně použil formulaci: „jež mu nebylo doručeno do vlastních rukou, nýbrž na základě plné moci...bylo předáno jiné osobě...“, nicméně není důvod pochybovat, že formulací správního orgánu I. stupně bylo myšleno zcela jednoznačně pouze to, že si odvolatel předmětnou písemnost nevyzvedl sám osobně.

Doručování písemnosti, jakou je příkaz či rozhodnutí se řídí správním řádem, a to Dilem 4 (doručování), kdy konkrétně ust. § 19 odst. 5 je stanoveno, že právě tento druh písemnosti se doručuje do vlastních rukou adresáta, aby bylo zajištěno, že písemnost se nedostane do nepovoláných rukou kohokoli, nelze jej však ale současně chápat, jako výslovné předání do rukou adresáta, když správní řád např. dále připouští i tzv. fikci doručení, kdy písemnost také není předána výslovně do rukou adresáta, ale je považována za doručenou posledním dnem marně uplynuté úložní lhůty a případně i je následující den vložena do domovní schránky.

Městský úřad Hranice příkaz doručoval cestou provozovatele poštovních služeb, za této situace byl povinen, dle ust. § 19 odst. 2 správního řádu, zvolit takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky správního řádu na doručení písemnosti. V případě doručování fyzické osobě, správní řád ust. § 20 odst. 2 připouští v případě písemnosti, která se doručuje do vlastních rukou, doručit takovou písemnost nejen adresátovi, ale též i tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem.

Městský úřad Hranice předmětný příkaz doručoval odvolateli do vlastních rukou na adresu jeho evidovaného trvalého bydliště, u pana ~~XXXXXXXXXX~~, který jak odvolatel v odvolání uvádí, mu dovolil si u sebe po dobu dlouhodobého pobytu odvolatele v ~~XXXX~~ ohlásit trvalý pobyt pro účely doručování písemností úřadů; dle předmětné doručanky písemnosti, která byla odvolateli doručována „do vlastních rukou“ ve smyslu ust. § 19 odst. 5 správního řádu, písemnost pan ~~XXXXXXXXXX~~ i převzal, a to dle vyznačení na předmětné doručence na základě plné moci; ověření plné moci při předávání písemnosti pak bylo plně v kompetenci provozovatele poštovních služeb; jelikož takovýto postup, jak shora uvedeno, správní řád připouští (viz ust. § 20 odst. 2 správního řádu), považoval Městský úřad Hranice takto doručený příkaz za řádně oznámený. Pokud ze strany odvolatele vyvstala pochybnost o doručení písemnosti, ve smyslu

jím namítaného neudělení plné moci k převzetí písemnosti, bylo na místě tuto námitku v první řadě uplatnit v rámci reklamace u provozovatele poštovních služeb a s výsledkem pak žádat dle ust. § 24 odst. 2 správního řádu o určení neplatnosti doručení a dle ust. § 41 odst. 1 správního řádu o navrácení v předešlý stav (prominutí zmeškání úkonu), žádné takové kroky odvolatel nedoložil.

Příkaz, jakožto pravomocné rozhodnutí, a okolnosti jeho doručení, byly na základě podnětu k přezkumnému řízení, podaného odvolatelem, přezkoumány, věcně a místně příslušným nadřízeným správním orgánem, Krajským úřadem Olomouckého kraje, který žádné nedostatky mající vliv na doručení/oznámení příkazu a navazující právní moc neshledal (viz jeho písemnost ze dne 29.04.2022).

Jak uvádí odvolatel ve svém odvolání, pro správní orgán I. stupně tak byla věc jasná; vázán pravomocným rozhodnutím rozhodl o vině.

Odvolací správní orgán po posouzení věci a námitek odvolatele neshledal žádné relevantní okolnosti, na základě kterých by bylo důvodné pochybovat o tom, zda byla naplněna též materiální stránka přestupku a zda byly ohroženy zájmy chráněné zákonem. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, obecně naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje nebo ohrožuje určitý zájem společnosti, odvolací správní orgán neshledal žádné pochybnosti o tom, že i s ohledem na konkrétní okolnosti nyní projednávaného přestupku byla potřebná míra společenské nebezpečnosti naplněna, neboť nenastaly žádné tak významné okolnosti jednání odvolatele, které by materiální stránku, společenskou škodlivost, přestupku natolik zeslabily, že by se v daném případě o přestupek vůbec nejednalo. Skutková podstata přestupku byla ze strany odvolatele naplněna, zájem chráněný zákonem byl ohrožen.

Zájmem společnosti je, aby se účastníci v provozu na pozemních komunikacích mimo jiné při řízení vozidla chovali tak, jak jim ukládá příslušný zákon č. 361/2000 Sb., jehož účelem je chránit bezpečnost a plynulost silničního provozu, jejichž nedílnou součástí je ochrana nejen života, ale i zdraví a majetku všech jejich účastníků, včetně přestupce samotného. Jednou z povinností uloženou zákonem 361/2000 Sb. je, že motorové vozidlo může řídit pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel...viz jeho ust. § 3 odst. 3 písm. a). Odvolatel v daném případě řidičské oprávnění k řízení osobního motorového vozidla, společně s ostatními řidičskými oprávněními, ke dni 22.09.2021 pozbyl, ve smyslu ust. § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., neboť mu byl příslušným správním orgánem uložen správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, který byl odvolatel povinen na základě pravomocného rozhodnutí strpět. Jelikož odvolatel se přestupku dopustil dne 30.10.2021, v odpoledním čase (15:07 hod.), kdy bez příslušného řidičského oprávnění řídil osobní motorové vozidlo, se kterým se pohyboval v běžném provozu na veřejně přístupné frekventované pozemní komunikaci – dálnici D11, v km 50. směr Hradec Králové, kde byl při této činnosti policejní hlídkou viděn a následně zastaven, není tak v celkovém úhrnu o ohrožení zájmů chráněných zákonem a potřebné míře společenské nebezpečnosti na místě vůbec jakkoli pochybovat a jednání odvolatele jakkoli bagatelizovat.

Nerespektováním pravomocně uloženého zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, vyvstalo prvotně důvodné podezření, že odvolatel se předmětným jednáním dopustil přečinu Maření výkonu úředního rozhodnutí dle ust. § 337 odst. 1 písm. a)

trestního zákoníku, u kterého je však vyžadováno zavinění úmyslné, tedy minimálně, že odvolatel věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn, či dokonce, že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně zájem chráněný takovým zákonem porušit nebo ohrozit; kdy vzhledem ke způsobu doručení předmětného příkazu (jeho faktickým nepřevzetím odvolatelem) odvolatel projednání věci, jakožto přečinu unikl, neboť úmyslné zavinění se odvolateli nepodařilo prokázat, a ze stejného důvodu byla věc kvalifikována pouze jako přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb. K odpovědnosti fyzické osoby za tento přestupek je sice vyžadováno taktéž zavinění, plně však postačuje zavinění pouze z nedbalosti, když u tohoto přestupku není výslovně stanoveno, že je třeba zavinění úmyslného.

Správní orgán I. stupně ve výroku napadeného rozhodnutí konstatoval, že odvolatel se přestupku dopustil z nedbalosti, přičemž v odůvodnění napadeného rozhodnutí odůvodňuje zavinění z nedbalosti nevědomé, tedy že odvolatel nevěděl, že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Odvolací správní orgán se s výrokem i odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje, neboť neshledal žádné pochybnosti o tom, že odvolatel se právě v této formě zavinění předmětného přestupku dopustil. Jak uvedl orgán přezkumu příkaz doručovaný do vlastních rukou a doručený dle ust. § 20 odst. 2 správního řádu, se dostal do dispozice odvolatele, ač odvolatel tvrdí, že nikoli, není důvod pochybovat, že odvolatel ač nevěděl, vědět měl a mohl.

V neposlední řadě pak odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí též stran druhu a výše uložených správních trestů, přičemž dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při jejich ukládání postupoval plně v souladu se zákonnou úpravou tak, jak uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož za předmětný přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb. je ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. stanoveno uložit pokutu v rozmezí od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a obligatorně (povinně) současně je ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. stanoveno uložit zákaz činnosti v délce od jednoho roku do dvou let, kdy od uložení obou správních trestů nelze v rozhodnutí o přestupku, dle ust. § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., upustit, rozhodl tak i správní orgán I. stupně, který pak po zvážení a zhodnocení okolností tak, jak uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přistoupil k uložení obou správních trestů, a to jak pokuty tak zákazu činnosti na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, kdy žádná okolnost, nebyla hodnocena v jeho neprospěch; odvolací správní orgán se s výrokem a odůvodněním napadeného rozhodnutí i v této části ztotožňuje, pro odvolatele nebylo v nyní projednávaném případě důvodné rozhodnout jakkoli jinak příznivěji.

Povinnost nahradit náklady řízení byla odvolateli napadeným rozhodnutím taktéž uložena plně v souladu s právní úpravou, a to ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., dle kterého správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou, která je pak stanovena ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. v jednotné výši 1.000,- Kč.

Jelikož odvolací správní orgán s ohledem na shora uvedené neshledal v daném případě rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí, které by odůvodňovaly zrušení napadeného rozhodnutí, nevyhověl odvolacímu návrhu odvolatele, a rozhodl v předmětné věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy po dílčí změně výroku napadeného

rozhodnutí, spočívající ve změně výroku, týkajícího se popisu skutku, nahrazením chybného data nabytí právní moci rozhodnutí, za datum správné, jak shora odůvodněno, ponechal v ostatních částech napadené rozhodnutí beze změny a jako takové je potvrdil.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se již proti němu dále odvolat
(§ 91 odst. 1 správního řádu).

Bc. Martina Hlaváčová Leksová, DiS., v. r.
odborný referent
oddělení přestupků a správních agend

Obdrží:

~~~~~

Na vědomí:

- správní orgán I. stupně